

AIECSKE

2008. július

BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

5. ÉVF. 6. SZÁM(46)
ára: 40 din

A MEGGY TISZTELETE

CSÓRÉ RÓBERT A POLGÁRMESTER

A KULTÚRA, MINT KAPASZKODÓ

A MEGGY TISZTELETE

Az idő minden bizonnyal igazolta a bácsfeketehegyi Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet törekvését, amikor öt évvel ezelőtt meggy napi ünnepséget szerveztek. Tették azt azzal a nem titkolt szándékkal, hogy visszaállítsák a településükre egykor oly jellemző meggyfajta hírnevét, az itt élőkben tudatosítsák a régiókban egyedülálló jellegzetességekkel rendelkező meggyfajta újbóli szervezett termesztését, amely nagymértékben mozgatórugója is lehet a település faluturizmusának kifejlesztésében. Mára már három napos rendezvénysorozattá nőtte ki magát a bácsfeketehegyi meggy napok, amelyet ötödik, míg a hozzácsatolt falunapot negyedik alkalommal szervezték meg. A szervezőgárda (a település összes civil szervezete, élükön a Helyi Közösséggel) ezúttal is igyekezett bővíteni, látványosabbá tenni a programot, amely számos műsorszámának az idelátogatók is aktív részesei lehettek. Az újjáépítés alatt álló kultúrotthonba érkező vendégeket, érdeklődőket a friss festék szagán kívül a helyi Hestia a nők egyesülete által meggyből készített finomságok fogadták. Megtalálható volt itt a meggyeslepény, a kuglóf a rétes a meggy leves (cibere) a befőtt, a szörp és természetesen a meggybor és a meggy pálinka is. Mindezeket az ételkülönlegességeket nem csak megtekinteni lehetett, vagy a receptjét elkérni, hanem megkóstolni is, amelyet a hölgyek szívélyes mosoly kíséretében kínáltak is. Hogy a meggy termesztést mindegyik megismertessék, megszerettessék a termékbemutatót kívül a vendégsereg látogatást tett a Horkai és a Konc család meggyeseibe, valamint a Lódi és Fekete pincegazdaságba is. Ez utóbbiban sajátos környezetben, a családi ház végében lévő meggyes és szőlőültetvény képezte kis tisztáson lett megtartva az ünnepélyes szertartás, ahol Fekete Andor a gyümölcsészet és szőlészet, s nem utolsósorban a borászat terén elért eredményei alapján az Észak-Bácskai Szent György Borrend tagjává avatták. Az igen gazdag programban több tanácskozással is sor került, így a Turizmus ereje a falufejlesztésben, a

Norvég modellű szövetkezetek témára, valamint egy nemzetközi üzletember találkozóra. Ha már meggy nap, akkor a meggy termesztéséről, annak továbbfejlesztéséről is illendő beszélni, amelyet a szombat délutáni szakelőadásán dr. Apostol János, az érdi (Magyaró) Országos Cseresznye- és Meggynevelő Kutatóintézet szakmunkatársa előadásában meg is tett. Ő már öt éve kíséri és segíti a helybeliek törekvését a bácsfeketehegyi fekete meggyfajta levédésében a szerbiai Mezőgazdasági Minisztériumnál. Dr. Urosevity Mirko, a belgrádi Mezőgazdasági Egyetem Gépészmérnöki Kar szakmunkatársa – aki első ízben vett részt a találkozón – a meggy szedés gépesített változatát ismertette a jelenlévőkkel, melyet olyan elhatározás követett, hogy jövőre egy meggyrázó gépet (amely

ára 10-12.000 euró, míg Európában négyszer-ötször drágább) próbahasználatra Bácsfeketehegyre hoznak. A két rangos professzor a gép magyarországi bemutatásának a lehetőségét is felvetette. A három napos ünnepségsorozat során számos sportrendezvényre is sor került, volt kézilabda bajnokság, kispályás foci, ahol a házigazdák tisztelt tudósnak maguk elé engedték a topolyai M. Ászok, a szeghegyi Lovtyen csapatát. Az asztali tenisz bajnokságban pedig

a szabadkai Takarits Róbert jeleskedett, őt követi Bulatović Goran kishegyesi, valamint Klemm István doroszlói versenyző. A meggy pálinka versenyen Lubarda Predrag és Konc Tibor terméke bizonyult a legjobbnak, míg a bagdulyás főzőversenyen Losonci Imre és csapata főzte a legízletesebb bagdulyást. A Kultúrotthon, a színház és a park környékén kirakodóvásárt tartottak, de a kicsinyekről sem feledkeztek meg. Számukra körhintá, ugrálóvár és kisautók álltak rendelkezésre, valamint bekapcsolódhattak az ovisok köztéri rajzolásába a falu központjában. A sok színes tarka-barka, ákom-bákom rajz díszítette járdán vonultak fel a kora esti órákban a rendezvény, valamint az esti kétnyelvű műsor résztvevői az íjászok és a mohácsi busók kíséretében. Sajnos a szabadtéri műsor – azokra a napokra jellemző – futó zápor végett rövidebb ideig tartott, ellenben az est folyamán a színházban bemutatott program kárpótolta úgy a fellépőket, mint a nézősereget, akik számára ezúttal is kicsinyek bizonyult a közelmúltban felújított 300 ülőhelyes nézőtér, akár csak vasárnap este, amikor a szabadkai Népszínház magyar társulata – a közönség nagy öröme – bemutatta az Indul a bakterház című előadást. Ez a hétvége Bácsfeketehegyen valódi népi ünnepély jegyében zajlott le, amely hangulatát a szervezők szemet gyönyörködtető tűzijátékkal tették hangulatosabbá. Az odalátogatók megtalálhatták a kedvükre való szórakozást akár csak az inyencek, a sportkedvelők, az üzletemberek, jelenlegi és jövőbeni meggytermelők egyaránt. S ezt a nagy, programdús rendezvényt ama kicsiny meggyért tették, amely alig három évtizede a falu anyagi fellendülését segítette elő, s teszi azt, hogy eme biotermékként számontartott vastaghúsú, bőlevecses, a mai kor betegségeire is ellenálló gyümölcs ne csupán az emlékeikben éljen tovább, hanem a kiskertekben, az újonnan telepített gyümölcsösökben is, hogy a jelenlegi lakosoknak és az újabb nemzedékeknek egy biztos anyagi megélhetést nyújtson.

Szukola Béla

V I S S Z A P I L L A N T Ó

MEGGYMAG-LÖVÖLDE

Budapesten mindig elmosolyodok a Lövölde utcai névjelzőtábla láttán, mert régmúlt idők cowboy filmjeiben szereplő görbelábú revolverhősök elevenednek meg előttem, akik csak tüzeltek hevesen egymásra, miközben sohasem töltötték újra a zsebágyúikat.

... és most, a Falunk Napján is lövöldözésnek lehettünk fül és szemtanúi. Láss csodát, meggymaggal vett célba egy vödröt néhány elszánt gyerek, miután jóízűen elfogyasztotta az idei termésből készült befőttet. Ugyanis a vidám célbalövéshez ebből származott a „golóbis”... Mostanság a falu utcái és terei olyan mozgolódásokkal telítődnek, amelyek a legapróbbjainktól a nagymamáig örömmel színezik bennsőnk. Márpedig ha lelket melengető érzelmek kapnak bennünk erőre, akkor a körülöttünk lévő világot is csinosabbnak találjuk, a benne szereplő embertársainkkal együtt. Üdvözlés dolog ez, még ha lassan és

fokozatosan is vesznek tartalmilag fejlődő irányvonalat körülöttünk a történetek.

Az bizonyos, hogy nem olimpiai kategóriát képviselt ez a versenyszám és nem is az volt a cél, hogy élsportolókra találjunk a falu gyermekei között, hanem az, hogy önfeledten tudjon örülni valami apróságnak az a néhány, akkor arra járó fiatal. Nagy is volt a vidámság, amikor valaki közülük a csupasz meggymaggal beletalált a három lépésre lévő vödörbe. A Feketési Fekete gyümölcsész egyesület egy – egy felírtas pólója volt a földj, külön az alsós és a felsős osztályokba tartozó versenyzők között, de a vigaszdíjként szétosztott mogyorócsoki „se volt kutya” az érdekeltek széles körében. Remélhetőleg egyszer majd elmesélhetik a saját leszarmazottaiknak, hogy valaha a falu születésnapjának aktív és sikeres részvevői voltak. Mert a születésnap az nagy szó. Az ünnepeltet

körülveszik a hozzátartozói és a vendégei. Mindenkinek saját feladatköre van. Az ünnepelt ünnepel, a vendég pedig ne legyen árva gyermek közöttünk, érezze magát jól s vigye jóhírünket minél messzebbre.

A falu napjának ünnepeltje maga a falu, tehát a lakosok összessége, a közösségünk apraja – nagyja, akik akkor bemutathatják, hogy mit tanultak az elmúlt év folyamán.

Felkínálni és bemutatni a megtanult verset még a legkisebbjeinknek is olyan öröm, mely üde napfényként simul az arcukra. De miért is lenne ez nálunk másképp, mint bárhol a világon?

Az örömnak „asztalánál mindenki egyaránt kapjon helyet”

Az elvégzett munkáért pedig kapjon megérdemelt jegyet...

Tóth János

BORLOVAGOT AVATTUNK A FALUNAPON

A Falunapon került napirendre a Bácskai Borrend 25. tagjának lovagá avatása.

A Fekete gyümölcsösben és szőlőskertben állítottunk avatósátrat, amely egyrészt a patinás pillanatnak tisztelgett, másrészt a nap sugarai ellen nyújtott kellő védelmet. A próbatétel lenyűgöző, egyben hangulatos ceremóniáját kerekre nyílt szemmel, vidámsággal és boldogsággal, ötvözött hangulatban figyelte a Belgrádból, Budapestről, Újvidékről, Szabadkáról, Dunaföldvárról, Szegedről, de a szélrózsa szinte minden irányából érkezett vendégsereg. A tetszetős esemény sok barátunknak a tűzkeresztséget jelentette és maradandó emlékekkel tértek tőlünk haza.

Avatáskor kötelezően elhangzik a borrendi legenda. Ennek az a szerepe, hogy egy tanulságos mese, akár igaz történet ismertetésével a hallgatóság lelkébe pecsételjük a vidékünk jellegzetességének szírmait.

Ime a legendánk időkímélő,

rövidített változata:

B Á C S F E K E T E H E G Y
ÚJRATELEPÍTÉSE 1785 –ben
TÖRTÉNT. A BETELEPÜLŐ
LAKOSOK JÓL ISMERTÉK A
SZŐLŐMŰVELÉS TUDOMÁNYÁT,
DE AZ AKKORI ADMINISZTRÁCIÓ
NEM ENGEDÉLYEZTE
SZÁMUKRA EZT A
TEVÉKENYSÉGET. NYAKAS
ŐSEINK EZÉRT TITOKBAN
ÜLTETTÉK A SZŐLŐVESSZŐKET,
MELYEKET A TOMAJ PUSZTA
EGYIK HOMOKHÁTÁRÓL
HOZTÁK MAGUKKAL.

1836 JÚLIUSÁBAN
BÁCSFEKETEHEGYEN KOLERA
JÁRVÁNY PUSZTÍTOTT. A KÓR
OKOZÓJA AZ IVÓVIZBEN TER-
JEDT. A BACILUSOK A SAVANYÚ
KÖZEGBEN MEGSEMMISÜLNEK
UGYAN, DE AZ AKKORI
ORVOSTUDOMÁNY ERRÓL NEM
TUDOTT, VISZONT AZOK AKIK
VÍZ HELYETT BORT FOGYASZ-
TOTTAK SÍMÁN ÁTVÉSZELTÉK A

BETEGSÉGET, MISZERINT A BOR-
NAK AKKOR ÉLETMENTŐ
SZEREPE VOLT.

A SZŐLŐTERMESZTÉS ÉS A
BORKÉSZÍTÉS KULTÚRÁJA
AZÓTA IS ÉL VIDÉKÜNKÖN, SŐT
AZ UTÓBBI ÉVEKBEN
LENDÜLETES FEJLŐDÉSNEK
INDULT.

Meggyőződésünk, hogy kellemes
élménnyel szolgáltunk a szülőfalunk
ünnepén és kívánjuk, hogy az
elkövetkező időkben fejlődjön még
kellemesebbé, hangulatosabbá és
kerekebbé ez a szép ünnepség.

Jó bor, jó egészség!

T. J.

„SRBIJAFEST”

Kishegyes Község 2008. 06. 20. – 22. között részt vett a „Srbijafest” elnevezésű rendezvényen, Belgrádban. A rendezvény célja a rurális településekben rejlő lehetőségek bemutatása országos szinten. Minden résztvevő község illetve rurális település bemutathatta, melyek azok a már meglévő értékei, amelyekre büszke és melyek azok a még kiaknázatlan lehetőségek, amelyekre érdemes lenne odafigyelni.

Községünk öt projektet mutatott be!

Az első projekt a Small Steps ipari park volt. Ezen belül mutattuk be a befektetési lehetőségeket, valamint a gazdasági együttműködés lehetőségeit Kishegyes Községgel.

A második projektet a Községi Turisztikai Szervezet mutatta be. Témája elsősorban a falusi turizmus volt, szálláslehetőségekkel, bor-turizmussal, valamint a községünkben szervezett rendezvényekkel.

A harmadik projekt a termálvíz tartalékainkra épül, és célja a bácsfeketehelyi medence rendbetétele, korszerűsítése és karbantartása.

Mint tudjuk, községünkben elég sok szarvasmarha tenyésztő van, és elég nagy mennyiségű tejet, 12.500 litert, tudunk termelni naponta. Ami a tej felvásárlását illeti, monopólium van jelen községünkben, és ez azt eredményezi, hogy a felvásárlási ár igen alacsony. Projektünk éppen ezt a tényt veszi alapul, és egy úgynevezett „Mini-tejgyár” létrehozására ösztönöz, ami lehetővé tenné, hogy a megtermelt tejet helyben dolgozzuk fel, és már, mint készterméket kínáljuk a piacon, magasabb árakat valósítva meg ez által.

Az ötödik projekt egy gyümölcsaszaló beszerzésére és működtetésére vonatkozik. Községünkben sok kistermelő van, akik különböző gyümölcsök (meggy, barack, szőlő, alma, szilva...) ter-

mesztésével foglalkoznak. Egy

gyümölcsaszaló működtetése serken-
tené a termelés növekedését, hiszen a
gyümölcsöt, ismert felvásárlónak ter-
mesztenénk.

A „Srbijafest”-en, a poten-
ciális befektetőkön kívül, számos
média is képviseltette magát. A ren-
dezvényen való részvétel mindenkép-
pen pozitív községünk számára, mert
lehetőségünk nyílt megmutatni
magunkat és felhívni magunkra a
figyelmet.

Bojtos Irén

FELLENDÜLŐ SZÍNJÁTSZÁS

2008. június 6-án a színházteremben rendhagyó színházi estet tartottak a Feketics Művelődési Egyesület szín-
játászói. A kunhegyesi református
testvériskola képviselőinek
tisztelőre megrendezett esten fel-
lépett a falu mindhárom színjátszó
szakosztálya, kicsiktől nagyokig. A
három csoport három előadást muta-
tott be. A Mazsola színjátszó csoport (ren-
dezte: Lódi Andrea), a Pom-pom drá-
maszakkör az Ónarckép című

életjátékot (rendezte: Lódi Andrea), a
Soma Színtársulat pedig a Bambach-
Róbert díjas Lúdas Matyi című
darabot (rendezte: Tóth H. Vera). A
helybéli közönség és a kunhegyesi
vendégek hálásan fogadták a produk-
ciókat. Reméljük, hogy színjátszóink
jövőre is hasonló sikerrel működnek
majd, és öregbítik falunk hírnevét
széles e világban.

A harminc színjátszót és a Kónya
táncgyűttes néhány tagját is
angazsáló esten felléptek az alábbi
falubeliek.

A Mazsola színjátszó csoport (3-6.
osztályosok): Göncöl Boglárka, Ficze
Árpád, Kasza Krisztina, Kasza
Renáta, Lódi Lenke, Nothof Réka,
Nyírádi Sándor, Perlaki Enikő, Török
Noémi és Szarka Áron.

A Pom-pom drámaszakkör (7-8.
osztályosok): Deliőc Mia, Farkas
Beatrix, Kerekes Adél, Kovács
József, Lódi Csilla, Molnár Noémi,

Szakács Eva, Szalajevics Viktor,
Szarka Ákos, Szombati Dorottya és
Tamás Krisztina.

A Soma Színtársulat: Tóth Tilda,
Szabó László, Szukola Béla, Pál
Eszter, Bordás Brigitta, Major István,
Tarkó Dávid, Braskó Béla, Dobai
Sándor. És az őket kíséző néptáncos
„statiszták”: Szakács Éva, Kerekes
Adél, Nagy Nikolett, Tamás
Krisztina és Török Csenge.

A zenei és technikai munkatárs
Szarka László volt.

L.A.

AZ IZIDA HÍREI

Kedves olvasó! Arra kérjük Önöket, örüljenek velünk! A kombi, amit Holland támogatóktól kaptunk végre le lett regisztrálva, mégpedig a kishegyesei önkormányzat segítségével. Eljutottunk az első kirándulásra Szabadkára, ahol felkerestük ismerőseinket, a Pinokkió volt nevelőjét Kónya sz. Józsa Rózsát, aki egy otthonban Palicson vállalt munkát, találkoztunk a Szabó házaspárral, akik egy hasonló jellegű szervezet

vezetői, majd meglátogattuk a városházában megtartott kiállítást. Gondjaink egy része megoldódott, tagjainkat bírjuk a műhelyekre eljuttatni,

Július folyamán a napközink csökkentett munkaórával működik, ugyanis dolgozóink, akik a közmunkán vettek részt hat hónapon át, esélyt kaptak még hat hónapra, azonban csak augusztus 1-től. Addig a nyári program szerint folyik a munka. Egy kis takarítás, udvarrendezés,

nem árt székhelyünknek.

Nem győzzük hangsúlyozni, hogy milyen fontos különböző rendezvényeken részt venni. Fontos, hogy a lakók és tagjaink együtt ünnepeljen, részt vegyen minden megmozdulásban és EGYÜTT ünnepeljenek a falunk nevezetes napjain. Ennek bizonyítéka a Meggynapokon való részvétel Társulatunknak. Bográcsfőző versenyen fiatal szakácsnőnk Apró Ildikó mosolyával fűszerezte az ételt, míg a társulat udvarában Major Klára és Angéla készítették a finom falatokat.

Nagyszerű dolog volt az is, hogy tagjaink közül Andris még az új kezelést is megpróbálta.

Minden kedves olvasónak jó nyaralást, sok élményt és kirándulást kívánunk, ha azonban valamilyen oknál fogva Bácsfeketehegyen maradnak, várjuk Önöket a napközinkben.

P.J.

SZÁMOLJUNK LE A HULLADÉKKAL!

Idén februárban megalakult a Regionális Hulladéktároló Kft., mely szabadkai székhelyet kapott. A Kft.-t 6 község alapította, ezek pedig Topolya, Kishegyes, Magyarakanizsa, Csóka, Zenta és Szabadka. Mind a 6 községnek van egy tagja és egy taghelyettese a Kft. képviselőtestületében, valamint van egy igazgatója, mégpedig Kikity Andrea szabadkai lakos. Kishegyes Községet Csóré Róbert és jómagam képviseljük.

A Regionális Hulladéktároló Kft. elsődleges feladata a „Hulladékkezelési terv” elkészítése volt, melyet a Vajdasági Autonóm Tartomány Környezetvédelmi Titkársága támogatott. A terv elkészült és mind a 6 község képviselőtestülete elé került. A kishegyesei KKT 2007. október 5-ei ülésén fogadta el a kidolgozott hulladékkezelési tervet.

A terv alapján az elkövetkező időszakban elsődleges feladatként a szemét begyűjtését kell megcélózni. A bácsfeketehgyei helyi közösség törekvése dicséretre méltó és reméljük, hogy a háztartások mind nagyobb számban igénybe fogják venni az egységes szemétszállítást.

Ha ezt az akadályt sikeresen vesszük, esélyünk van rá egységet alkotva, egészében megoldjuk ezt a problémát, ezzel is biztosítva a jövőbeni szelektív szemétygyűjtés lehetőségét.

A hulladékkezelési terv alapján Szabadkán lenne a központi gyűjtő és feldolgozó központ, valamint lehetőség szerint egy-egy transzferálmás elhelyezése a következő községekben:

- Zenta és Csóka
- Topolya és Kishegyes
- Kanizsa

Tehát a régióban három transzferálmást terveznek, mely nagyságtól függően 4-5 munkahelyet is jelentene községünkben.

A Régióra jellegzetes megoldás volna Topolya, Kishegyes, Zenta, Csóka községek elkerülhetetlen társulása az átrakás megszervezése, az alacsonyabb számú lakosság, és ugyanakkor a kis mennyiségű kitermelt hulladék miatt.

Ezen oknál fogva előirányozza a községi központok területén gyűjtőközpontok kiépítését, melyek

bizonyos értelemben helyettesítenék a jelenlegieket. Úgyszintén tervezik gyűjtőközpontok kiépítését a nagyobb települések területén.

Az idei Meggynapok alakalmával letettünk 4 „vándorkonténert” a Kultúrotthonnal szembeni területre, hogy a lakosok barátkozzanak és lehetőség szerint használják őket. A Dombos fest kezdetéig a konténerek Bácsfeketehegyen maradnak, majd továbbvándorolnak Kishegyesre. Reményeink szerint hamarosan állandó jelleggel is megtalálhatóak lesznek Kishegyes Község területén.

Molnár Zita

M A N A P S Á G

CSÓRÉ RÓBERT A POLGÁRMESTER

Pál Károly a képviselő-testület elnöke, Marko Rovčanin az alelnök

2008. június 25-én lezajlott Kishegyes Község Képviselőtestületének alakuló ülése. A Magyar Koalíció a Szerbiai Szocialista Párttal és a Montenegrói Párttal alakított ki együttműködést. Egyelőre nem döntöttek az alpolgármesteri posztról, valamint a községi tanács összetételéről.

A 25 tanácsnok szavazatából Csóré Róbert informatikai mérnök 15-öt tudhatott magáénak, mely elegendő volt a polgármesteri cím elnyerésére. Pál Károlyt a képviselő-testület elnökévé, és a szocialista Marko Rovčanint a testület alelnökévé, valamint Bíró Anikót a testület titkárának választották szintén 15 szavazattal.

A bizalmat megköszönte Csóré Róbert, Pál Károly és Marko Rovčanin is, de köszönetet mondott az eddigi együttműködésért Szűgyi István eddigi polgármester is. A testület lehetőséget adott arra, hogy az új polgármester három tanácsost nevezzen ki maga mellé, ezek pedig ifj. Juhász Bálint (Kishegyes), Nenad Stevović (Szeghegy) és Dragan Martinović (Szeghegy) lesznek.

Még egy személyi kérdésben döntött a testület: Ifj. Juhász Bálintot felmentette az Ütügyi Közvállalat igazgatói tisztsége alól s erre a posztra Szűgyi István eddigi polgármestert nevezte ki. A testület mandátumuk lejártá miatt felmentette tisztségéből az eddigi két alpolgármestert, Tóth Jánost és Vladimir Lopičićot.

P.I. – M.Z.

... CSAK EGY LIBIKÓKA...

Igen, csak egy libikóka! Meg öt pad, két szemetes és egy rendbetett kút lett felavatva a Meggy napok alkalmával a Nikola Gyurkovity és a Petőfi Sándor utca találkozásánál. A Zöld Dombok pályázat útján jutott a pénzhez a Tartományi titkárság jóvoltából, valamint Kishegyes Község Önkormányzata támogatta, kivitelezőként pedig a bácsfeketehegyi helyi közösséget és a KovArt céget illeti dicséret.

Be kell látnunk, hogy gyermekeink számára kihasználhatjuk a legkisebb közterületeket is, hisz ezzel is szebbé és értékesebbé tehetjük környezetünket. Ez a második ilyen minijátsszótér Bácsfeketehegyen és itt már kiküszöbölve az előző hibánkat gondoltunk az idősebbekre is, és padokat is lehelyeztünk. A gyakorlat azt mutatja, hogy nem volt hiábavaló az igyekezetünk, hisz a libikóka szinte egész nap foglalt. A közeljövőben a gyerekek nagy örömeire, várható még egy csúzda elhe-

A 25 tanácsnok pedig:

Milorad Pejović	Demokrata Párt	Szeghegy
Dr. Bíró István	Demokrata Párt	Kishegyes
Vladimir Lopičić	Demokrata Párt	Szeghegy
Dragan Ilić	Demokrata Párt	Bácsfeketehegy
Julijana Selić	Demokrata Párt	Szeghegy
Kerepes Erzsébet	Demokrata Párt	Kishegyes
Bogdo Vujinović	Demokrata Párt	Szeghegy
Milorad Gvozdenović	Szerb Radikális Párt	Szeghegy
Slavko Milanović	Szerb Radikális Párt	Bácsfeketehegy
Dragan Kaluđerović	Szerb Radikális Párt	Szeghegy
Marko Rovčanin	Szerb Szocialista Párt	Szeghegy
Petar Pejović	Szerb Szocialista Párt	Szeghegy
Milo Milojko Csáki Róbert	Montenegrói Párt	Feketić
Linka B. Gabriella	Magyar Koalíció	Kishegyes
Dudás Béla	Magyar Koalíció	Kishegyes
Kókai Béla	Magyar Koalíció	Kishegyes
Ifj. Csordás László	Magyar Koalíció	Kishegyes
Tóth Zsuzsanna	Magyar Koalíció	Kishegyes
Mohácsi Zoltán	Magyar Koalíció	Kishegyes
Bojtos Irén	Magyar Koalíció	Bácsfeketehegy
Pál Károly	Magyar Koalíció	Bácsfeketehegy
Molnár Zita	Magyar Koalíció	Bácsfeketehegy
Hallgató Imre	Magyar Koalíció	Bácsfeketehegy
Sárándi István	Magyar Koalíció	Bácsfeketehegy

lyezése is.

Amíg nem sikerül megoldanunk egy védőkorlát elhelyezését a Nikola Gyurkovity utca felől, kérem a járművezetőket, hogy fokozott figyelemmel vezessenek ezen az útszakaszon!

Molnár Zita

KÖRÜLCsapkodottan

Nem titkolom, hogy a Fecske lapzártának közeledtével eddig minden alkalommal időzavarba kerültem. Így van ez most is, hiszen a vasárnap estére ígért írásomat pár perccel éjfél után, hét-főn kezdem írni. Ráadásul, mint mindig, most sem tudom előre pontosan írásom mindegyik témáját. Mert írás lesz, lenni kell neki, hiszen megígértem a szerkesztőnek, meg önmagamnak is, hogy megpróbálok a Fecske hasábjain rendszeresen nyomot hagyni a körülöttnök és bennünk zajló eseményekről.

Írásaim címével is hadba állok, hiszen sohasem fedik a mondanivalómat, gyakran pedig kétértelműek, mint például a mostani is. Pedig lenne időm kiválasztani az igazit, hiszen napokon át azzal kelek, hogy ma éjjel, vagy legkésőbb holnap hajnalba megírom a cikket a Fecskebe. Naponta kiválasztom gondolatban az írásom címét is, de aztán valami fontos dolog közbe jön, én pedig elfelejtem a címet és a hozzá párosuló tartalmat.

Vasárnap délután és este Törökkanizsán voltam, Bogdán József plébános úr, a papköltő, és ha szabad azt mondanom a barátom ezüstmiséjén. Megható volt hallani a papi élethez kapcsolódó, vallomásnak tűnő gondolatokat, érezni, hogy ma és itt valami fontos, nem mindennapi dolog történik. Ha jól számoltam a hívőkkel megtelt törökkanizsai Szent György templomban, Huzsvár püspök úron kívül, mintegy harminc római katolikus lelkész, valamint a helybeli pravoszláv atyák, és a református egyház nevében Orosz Attila tiszteletes jelenléte jelezte, hogy otthon vagyunk ebben a Tisza menti községben.

Körülcscsapkodottan, de itt vagyunk, és otthon vagyunk.

Áldjon, vagy verjen sors keze: Itt élned, halnod kell, idézte Vörösmarty Mihály Szózatából az igehirdető az ismerős gondolatot, mások fogyasztószószószószó, a megfogant de eldobott, meg nem született életéről, a jövőnk és megmaradásunk ellen elkövetett egyéni és kollektív bűneinkről beszéltek.

Több bölcsőt, mint koporsót kell látnunk, ha magyarként otthon akarunk maradni falvainkban, városainkban. Akinek Isten ad báránykát, ad hozzá legelőt is, szokta idézni a Szentírást néhai Hodosi Imre református püspök úr templomunkban, miközben minden alkalmat megragadott, hogy együtt legyen gyülekezetünk fiataljaival, közösségünk jövőjének letéteményeseivel.

A szeretetről, az összetartozásról és a megmaradásunkról szóló őszinte vallomásként éltem meg Bogdán József testvérem ünnepi istentiszteletét. Talán az ünnepelt fogalmazta meg legtalálébban a közös gondolatot, amikor arról beszélt,

hogy az ünnepet követő szürke hétköznapokat ajándékként kell megélnünk, hiszen általuk esélyt kapunk arra, hogy kijavítsuk a múltban elkövetett hibáinkat. Ha kell körülcsapkodottan is, teszem hozzá magamban, hiszen optimista és bizakodó, a jó szándék megváltó erejében bízó embernek tartom magam.

Körülcscsapkodottan. Furcsa cím, napok óta motoszkál bennem és ahhoz a gondolatkörhöz, kapcsolódik, hogy mennyire önmagunkon is múlik életünk, közösségi sorsunk alakulása. Hiszen senki sem tudja rajtunk kívül jobban megfogalmazni mindazon elvárásokat, amelyek segítségével magyarként, magyaroknak nevelhetjük gyermekeinket.

Már megint nem arról írok amiből nem lehet bajunk, mondják majd talán újra többen is a Fecske olvasói közül. Milyen jögon és mi alapján beszél itt arról, hogy veszélyben van magyarságunk ebben az országban ahol, köztudottan, minden jog, Európai átlag felett megadatott a kisebbségnek.

Hát igen, adottak a jogok, csak egy kicsit körülcsapkodták őket, vagy ha úgy tesszük, akkor néha mink is segítettünk körülcsapkodni önmagunkat. Nem is igen vesszük észre, hogy változnak szokásaink, a testvériség-egység téves szellemének örököseiként, ha kell, ha nem, összerosódunk a velünk együtt élő más népekkel.

Természetesnek vesszük, hogy mi magyarok tudunk szerbül, hiszen a szerb az államnyelv ebben az országban. Nem tűnik számunkra elfogadhatatlannak, megszoktuk, hogy a velünk együtt élők közül nagyon kevesen beszélnek magyarul. Nagyon nehéz megtanulni a magyar nyelvet, igazoljuk sokszor mi is őket, és inkább mindannyian szerbre fordítjuk a szót, ha a gyűlésen a harminc magyar mellett megjelenik egy magyarul nem tudó szomszédunk is. Pedig sokkal emberibb volna számára és számunkra is ha, kényszermegoldásként, valamilyünk mellé ülne, és szerbre fordítaná a többiek mondanivalójának a lényegét.

Így közelebb a hatvanhoz, mint az ötvenhez, nem emlékezem arra, hogy református közösségünkben általános szokás lett volna a találkozás öröme történet csökváltás. Főleg nem a férfiak között. Most meg azt látjuk, hogy teljesen megszokott dolog lett az, hogy szláv szokás szerint, háromszor körbeccsokolja egymást a bácsfeketehégyi református magyar. És ez még nem elég, hiszen a magyarországi vendégeinket is rászokattuk erre a szokásra. Három a magyaré, igazoljuk magunkat, és ezzel próbáljuk palástolni a belénk nevelt kisebbsérendűség érzésünk ilyen formájú megnyilvánulását. Nehogy baj legyen abból, hogy nekünk más a szokásunk.

Nehogy baj legyen, mondjuk, és nem hívunk rendőrt még akkor sem, amikor a pár éve falunkba beköválygott új szomszédunk, saját házunkban, megfenyeget bennünket, hogy hamarosan pakolhatunk, hiszen kell neki az őseinktől örökölt jussunk.

Csak mellékesen, és csendesen említem, hogy sokszor kitörő örömmel szeretünk kólót is táncolni. Ezzel kapcsolatban csak merem, azt remélni, hogy a szláv lakodalmakba is egyszer általános szokássá válik, hogy az esetleges Eszti ke lány helyett, előbb lassú, majd gyors csárdást fog járni a násznép, de sajnos valószínűleg még arra az időre is várhatunk jó ideig, hogy a szláv temetésen a megemlékező magyarul is szóljon a megjelent magyar szomszédokhoz

Lehetne még sorolni körülcsapkodottságunk példáit, de nem teszem, hiszen el akarom azt is mondani, úgy érzem, el kell mondanom, hogy az elmúlt választáson a bácsfeketehégyi magyarok egy része miatt nem lett Hallgató Sándor, a Magyar koalíció jelöltje, újra tartományi képviselő. A tények a következők: Az elmúlt húsz év minden egyes választásán a feketicsi magyarok, százalékarányban nézve, többen mentek ki szavazni, mint a hegyesiek. Most, a tartományi választások második körében, Kishegyeshez képest legalább öt százalékos bácsfeketehégyi magyar otthon maradt, nem ment el szavazni falubelijére. Tudjuk miért? Jó ez így nekünk?

Hála Istennek, választások után vagyunk. Hamarosan megalakulnak a Kormányok, eljönnek a szürke hétköznapok, reménykedünk, hogy jobb lesz az életünk.

Személy szerint én szeretném betartani Bogdán József törökkanizsai ezüstmisés plébános barátom gondolatát és megpróbálok az ünnepet követő szürke hétköznapokat ajándékként megélni. Olyan ajándékként, ami segít kijavítani a múltban elkövetett hibáimat, és erőt ad ahhoz, hogy még több teret engedjek a közösségünk fennmaradását akaró fiataloknak.

Hiszen amíg Ők itt vannak, gyarapodnak és szaporodnak, addig így körülcsapkodottan is békés, boldog jövőnk lesz ezen a tájon. Mindannyiunk, magyarok és nem magyarok, hasznára.

Pál Károly

A KULTÚRA, MINT KAPASZKODÓ

Minek kell Feketicsezen felújítani a színházat? Éppen most? Kultúrotthonot átépíteni? Mért mindig csak a kultúra kap támogatást? Ehhez hasonló kérdéseket sokszor lehetett hallani Bácsfeketehegyen az utóbbi időben. Hát igen. Korunk gazdasági, szociális és urbanisztikai problémái mellett mellékesnek tűnik a közművelődés ügye. Pedig valamikor az is számított, hogy emelt vagy lehajtott fővel múlik ki az ember ebből a világból. Megrögzött "kultúrkukacok" értékrendjében (például) ma is él ez a nézet. Kitartóan kapaszkodnak kulturális tevékenységeikbe és intézményeikbe, melyek segítenek nekik *túlélni*. Túlélni az ország és minden biztos pont összeomlását, a két évtizede tartó gazdasági kilátástalanságot, a nemzeti jövő elhalványulását, és a 21. század elszemélytelenedő atmoszféráját. És fittyet hányva minden statisztikára, építkeznek, újítanak.

Jövőt alapoznak. Ahogy lehet. Jó az, ha az ember rugalmas. Ha abból próbál építkezni, amiből lehet. Ha meggyulekvárgyárat szeretne építeni, de az állami vagy alapítványi pályázati támogatások kulturális intézmények felújítása céljára vannak kiírva, akkor a leghelyesebb, ha megragadja az alkalmat, és felújítja kultúrházát. Ugyan levelet is írhat az ENSZ-nek, miszerint igazságtalannak érzi, hogy (a kulturális célokra fenntartott eszközökből) nem kapott juttatást az üzemi vízhálózat kiépítésére, vagy mint legutóbb a szenttamási kolléga bűnfelderítésre – de valószínűleg senkit sem fog érdekelni az ő bánata. Másrészt ha a vajdasági embert az elmúlt évtizedek viharai mindenéből kiforgatták, talán bölcsen teszi, ha legalább öntudatát megpróbálja megtartani, mielőtt az elmebomlottság összes jelei kitörnének rajta. Öntudatának, önmagáról alkotott képének meghatározó tartozéka nemzeti identitása, melyet kultúrájának ápolásával tarthat karban (az önművelés egyéb formái, pl. a szépirodalom vagy a történeti múlt tanulmányozása mellett). Effajta tevékenysége azt a megnyugtató érzetet hozza létre ugyanis, hogy ő tartozik valahová. Ő egy közösség része. Neki itt nyelvi hozzátartozói vannak. Akikkel olyan közösséget alkot, amely szellemi értékeket *hordoz* és *teremt*. Sőt, ő maga nem haszontalan, kirekesztett és felesleges tagja a társadalomnak. Ellenkezőleg, maga is értékes ember. A kultúra ápolásán való ügyködés a lelki egészség megőrzésének egyik kulcsa.

Értékválságos 21. századunkban nem tekinthetjük mellékes foglalatosságnak az öntevékeny művelődést, márcsak azért sem, mert lehetőséget nyújt évszázados értékeink megtartására és továbbadására is. Képzeljünk el egy olyan falut, ahol nincs "kultúrélet". Az életet a munkahelyen és a televízió előtt eltöltött idő fogja keretbe. Milyen perspektíva mutatkozik a település jövőjét illetően? Az elmagányosodás, a közöny és az ebből fakadó különböző társadalmi devianciák (az alkoholizmustól kezdve a bűnözésig). Nincs másik út. Ha célunk egy olyan közösség megtartása, ahol értékek számít az ember, ahol mindig van kivel szót váltani, ahol mindig van kivel összefogni a közös problémák megoldása érdekében, ahol mindenki megtalálja a maga helyét, és jól érzi magát benne – akkor a közművelődési tevékenységformák támogatása remek eszköz lehet e célpont felé törekvésünkben. Különösen a fiatal generációkra kell odafigyelni. Hiszen a néptáncos, bábjátékos, versmondó, színjátékos gyerek személyiségét olyan gazdag ingerek érik tevékenysége művelése során, amelyek pótolhatatlan élményt jelentenek. (Gondoljunk bele, mit jelentenek a mai szerb állampolgárságú gyerekek a megtett külföldi fel-

lépések, a fesztiválokon, versenyeken való részvételek, a kapcsolatteremtési lehetőségek). Azonkívül nemcsak népe és az európai kultúrkör hagyományait, anyanyelvét, zenei anyanyelvét, táncait, irodalmi értékeit ismeri meg a gyermek közelebbről, hanem megtanul együttműködni csoporttársaival, kitartani a cél eléréséig, és feltalálni magát az őt figyelő aktuális *nézők* előtt – hogy csak néhány képességet említsünk. A pszichológiai transzfer-vizsgálatok szerint az egyik tanulási területen megtanult készségek áttevődnek más területekre is a személyiségen belül. Eszerint az imént felsorolt készségek: az együttműködés, a kitartás, a találékonyság áttevődik, tehát más élethelyzetekben is megnyilvánul a későbbiekben.

A közösségi művelődésben aktívkodó fiatal nemcsak a múltat ismeri meg behatódobban, hanem a jövőt illetően is nyitottabbá válik, miközben megtalálja helyét a jelenben. A közösség megmaradásának alapja pedig az, hogy a jövő nemzedéke jól érezze magát ott, ahol van. *Itthon*. Hogy szeressen itt élni, itt legyenek barátai, és ide kössék közösségi élményei. Közösen leszünk a legsikeresebbek – ha család, iskola, egyház, művelődési ház és civilek mindannyian teszünk valami tőlünk telhetőt ezért.

Jó az, hogy a Tartományi Nagyberuházási Alapból sikerült eszközöket szerezni a mi kultúrotthonunk felújítására is. Ahogyan a színházra is. Szerencsére, nálunk még van kinek építeni. A bácsfeketehegyi ember szívesen jár színházba, könyvtárba, művelődési rendezvényekre szemlélődőként, befogadóként és üzenetadóként. Csak egy-két példa. 2008. június 6-án a kunhegyesi református testvériskola képviselőinek tiszteletére színházi estet szerveztek. Az esten fellépett a helyi művelődési egyesület mindhárom színjátszó csoportja, kicsiktől nagyokig, összesen harminc színjátszóval. Akik mellel nem akármilyen eredményekkel végzik ezt a szabadidős foglalatosságot! De nézzük most csak a számokat: a falu magyar ajkú lakosságának 1,13%-a aktívan foglalkozik színjátszással. Mert van rá lehetősége.

A felújított színházterem nemcsak a falu öntevékeny művelődőinek biztosít teret, hanem lehetővé teszi kőszínházi produkciók befogadását (pl. a legutóbbi falunapi ünnepség keretében a szabadkai Népszínház előadásait), és vajdasági szintű rendezvények lebonyolítását is (idén a Szőlő síp, szőlő! elődöntő és a Gyermekszínjátszó Műhelytalálkozó). A most megújuló kultúrotthon pedig nemcsak a szűk értelemben vett kulturális rendezvényekhez biztosít kiváló teret, hanem egyéb színvonalas közösségi megmozdulásokhoz is, az ünnepeinktől a nemzetközi konferenciáig. Egy olyan kaput képez a jövő felé, amely alatt szabadon járhat a falu polgára, a vidéki és külföldi vendég. Egy intenzívebb kulturális és szakmai forgalomnak nyit utat, ez pedig közösségünk fejlődésének meghatározója is lehet. Utat ad a kapcsolatépítésnek, az együttműködésnek és a turizmusnak. Milyen jó lenne, ha akadémikusok gáncoskodások helyett meglátnánk a közös érdeket, és együtt járnánk a kapu alatt, egyre többen... Mindig előre.

Lódi Andrea

AKKOR GONDOLKOZZUNK ...?

A HOLNAPUNKRÓL

Nem csak a szó szoros értelmében vett holnapról, a következő 24 óráról, hanem a jövőnkéről, az elkövetkező évekről, évtizedekről van szó. Igaz, sajnos, nagyon sokan vannak, akik nem tudják, hogy mit hoz nekik a holnap, egyáltalán lesz-e munkájuk, az elvégzett munkájukért kapnak-e fizetést, hogy abból legalább a saját újratermelésüket, megélhetésüket biztosítsák. Lesz-e mit enniük, felvenniük, aminél a hidegben melegedniük, utódjaikat eltartaniuk, felnevelniük, szárnyaikra bocsátaniuk. Nem tudom, de nem tudják mások sem, és sajnos senki sincs, aki ezzel hivatalosan, felelősséggel, foglalkozzon, ami pedig a rá való pénzt illeti, az sincs. Milyen lesz a holnap? Az Isten sem tudja (Isten nevét hiába ne vegyed).

Ma, van akinek van, de az óriás többségnek semmije sincsen. Ki ezért a hibás? Mindannyian! Miért?, mert nem gondolkoztunk. Miért, mert nem volt szabad? Akkor miért gondolkoztak mások? Miért gondolkoznak és gondolkoztak azok, akik tőlünk job-

Európát, ha a mai körülmények között majdnem éhezünk? Az, hogy többnyire túlsúlyosak vagyunk az az alacsony életszínvonalunk, nem pedig a jólét képe. Miért akarunk mindig olyasmivel foglalkozni, abból meggazdagodni, amit már mások régen kitaláltak, s olcsóbban előállítanak? Miért nem gondolkozunk (újra)?

A mi szemünkben csak az, az igazi munka, amit erővel lehet végezni, amitől piszkosak, fáradtak leszünk, amitől bőrkeményedést kapunk a tenyerünkre, a hórúkk, nem pedig az ésszel gondolkozással töltött idő, amit nem lehet normával kimutatni. Az utóbbit művelőket az előbbieket nem ismerik el és nem akarják „eltartani” őket. Félnak a fejlődéstől, modernizációtól, hogy elveszítik azt az alamizsnát, amit a munkaadójuk, csak úgy, mint a kutyának, odalöknek nekik, ha egyáltalán meg is kapják. Így könnyen manipulálhatók.

Nagyon sokan nem tanulnak tovább, pedig ha megnéznénk számban kevesebb kisebbségeket, mint pl. a

Milyen is lenne, ha egy feketicsi virágkertész nevelné, vagy virágkötő művész díszítené fel a bécsi újévi koncert színhelyét San Reno-ból, vagy egy feketicsi mikrobiológus oldana meg egy genetikai problémát (természetesen nem egyedül) a Leiden-i Egyetemen, vagy egy feketicsi gépészmérnök Svédországban, vagy akárhol, bevezetne egy új technológiai eljárást... de mégis feketicsi maradna? Az itteni diákok és szüleik nem gondolkoznak gépészetben, elektronikában, természettudományokban, informatikában, agráripári és élelmiszeripari tudományokban, amikor a jövőjüket tervezik, amivel az Eu-ban, de az egész világban is helytállnának, mint feketicsiek, hanem közgazdaságot, jogot választanak, hogy itt maradjanak... törvényekkel bezárt, szűk, mostoha környezetünkben.

Mi lenne, ha itteni lehetőségeinket saját erőnkönkből fejlesztenénk, építenénk, nem pedig idegen szakemberek segítségével, akik, még ha van kivétel is, nem önzetlenül és őszintén segítenek a közösségünknek, ezért sokszor az előadásainkon csak nagy általánosságokat hallunk, vagy, hogy ez, meg ez, itt és itt bevált, de az önök helyzetét maguk ismerik legjobban... stb. stb.

Ezért össze kellene fogni minden nemi, nemzetiségi, vallási, politikai állásfoglalást, hovatartozást mellőzve. Pontosan, őszintén (önmagunknak nem hazudva) megállapítani, hogy mink van, mit szeretnénk, mik a lehetőségeink, mivel megvalósíthatók, de nem csak ma, hanem HOLNAP is. Gondolkozzunk, ez az utolsó alkalom (úgy látszik mindíg kapunk egyet), mert ha nem, nem lesz szülő, nem lesz lágy kenyér...

P.S.: A romániai parlament törvényt hozott, hogy a hírek legalább 50%-nak, pozitívnak kell lennie. (Törvényes boldogság?)

Bíró Csaba

1 + 1 = 2 v. 3 ...

ban élnek, kiket a természet nem áldott meg olyan javakkal, mint minket, mert többet, jobbat, olcsóbban és eladásra termelnek? Miért okoljuk az amerikai farmert, hogy pár ezer hektárról okosabban gazdálkodik, mint mi, ragaszkodva őseink nadrágszíj-parcelláihoz, siránkozva, hogy a világ tönkretesz minket? Hogy vehettük be azt a maszlagot, hogy több kéz, több ember, több munkás, több katona minket erősebbé tesz, és így uralni tudjuk környezetünket? Hogy hittük el, hogy Vajdaság etetheti egész

Ruszinokat, ők a fennmaradásukat, megmaradásukat a magasabb képzéssel oldják meg.

Amit nem szabad, most már végképpen, elmulasztani az, az EU.-s csatlakozás. Tudjuk, az nem úgy fog történni „mannával”, ahogy Móricka elképzei, de mivel mi már a bányabéka bizonyos testrésze alatt vagyunk, így az a többségi szegény polgároknak már a javulást fogja jelenteni, a kisebbséget meg ki érdekli, ők sem törődtek mással. (Vagy igen?)

É R T E S Í T É S

Értesítjük Kishegyes község polgárait, hogy 2008. június 27-től kezdve minden pénteken 9-13 óráig ingyenes jogsegélyszolgálat működik a községháza 13. számú irodájában. A projektum első része jogi tanácsokból áll szerb és magyar nyelven, melyet a következő bácbstopolyai ügyvédek végeznek: Knežević Marija, Nikolović Elza, Karabasil

Aleksandar és Radić Aleksandar.

Az ingyenes jogsegély használói szociális segélyt, családi pótlékot használó polgárok illetve nyugdíjasok lehetnek.

Az ügyfelek fogadása előre bejegyzett időpontban történik a 730-003-as telefonszámon illetve személyesen a községháza titkárnőjénél Dorogi Anitánál. Bizonyítás céljából

szükséges a szociális segély, családi pótlék illetve nyugdíj használatáról szóló végzés felmutatása.

Kishegyes község közigazgatása

A PROJEKTUM A KATALÓNIAI
OMBUDSZMAN TÁMOGATÁSA
ÁLTAL JÖTT LÉTRE

IV. SZERETET HÉT

„Minden ember annyit ér, amennyi szeretet van benne”
(A. Schweitzer)

Szeretet. Köszönet. Hála.

Hálával tartozunk Mindenható Atyánknak a gondviselésért, hiszen harmadik éve és immáron negyedik alkalommal találkozhatnak a Kárpát-medence magyar református gyermekei egymással, velünk és az Úrral. A szervezők és támogatók szorgos munkája valamint áldásos adományaik küzdenek a békétlenséggel és szeretetlenséggel, s így 4 ország 5 gyülekezetének 67 gyermeke lehet együtt, nyitott szívvel Bácsfeketehegyén a Leuenbergi otthonban. Felvidék, Erdély, Magyarország és Vajdaság szomorú szívvel gondol a Kárpátaljai csapatra, a tavalyi vendégfogadókra, akik most nem lehettek velünk VÉGTELEN UTAZÁSUNK bácsfeketehgyi állomásán. A reménysugarat az alaptábor

jelenti az anyaországban Kecskeméttől 14 km-re az Emmaus-konferenciaházban augusztus első hetében. A remény, hogy a tábor megálmodói által elhittet mag tovább növekedik a szívekben, a remény, hogy szolgálatunk gyümölcse beéri és ez a csodálatos folyamat az elültetett

korosztályonként énekes-rajzos formában dolgoztuk fel témáit. Délutánonként kézműves foglalkozásokon vehettünk részt. Sportoltunk, játszottunk. A rekkenő hőségben vízi csata jelentette az enyhülést.

Nagy élvezettel hallgattuk vendégelőadóink előadását, közülük is Kónya Sándor művész úr zenés irodalmi délutánja volt a legemlékezetesebb.

Sokat kirándultunk, bejártuk Vajdaságot és házigazdáinkkal megpróbáltunk átadni valamit ebből a tarka világból, gazdag múlttal és reméljük hosszú jövővel rendelkező vidékről.

Mert igazán csak a szívvel lát jól az ember, az igazság a szem előtt rejtve van.

A szervezők nevében
Terényi-Kelemen Éva

SZERETETFÁVAL, majd nyújt oltalmat mindazoknak, akik alatta állnak. Élmény és tapasztalat ez a hét (is) mindannyiunk számára. Egymástól, és egymásról tanulunk. Délutánonként Hodánics Tamás, kecskeméti lelkipásztor hirdette az igét, vezette a táborlakókat Pál Apostol útján. Ezt követően a csoportfoglalkozásokon

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK BIRKÓZÁS

Az idei utolsó versenyek egyike május 30-án volt Szigetszentmiklóson, ahol Tüskei József harmadik helyezést ért el. Utolsó, szezonzáró verseny

Felsőhegyen volt a VII. Nemzetközi birkanyíró és birkapörköltfőző verseny keretein belül, ahonnan hét harmadik helyet értünk el, méghozzá Fehér Alen, Gulics Dániel, Kuntics Lehel, Papp

Marcell, Gellányi Leonszió, Albert Flórián és Tüskei József személyében. A következő évad előkészületeit augusztus elején kezdik.

szerk

ELSŐ AZ EGÉSZSÉG A SZEMÜVEGEKRŐL RÖVIDEN

Ki ne tudná napjainkban, hogy mi a szemüveg és mire szolgál? De vajon hogyan lehet jó szemüveget viselni, ha ajándékba kapjuk, esetleg egy nagyobb csomag tartalmából tetszés szerint választuk ki magunknak a megfelelő törőerejű szemüveget? Erre annyi az esélyünk, mint a lottón a főnyeremény egyikét megnyerni. A gyermekek esetében egyenest káros, szinte biztos, hogy tompalátás fejlődik ki, ha az előző módon jutunk szemüveghez.

Negyven éves korig a lakosság majdnem 70% viselhet szemüveget különböző fénytörési hibák miatt, melyek születéssel, esetleg később alakulnak ki a szemben. Negyven évet betöltött embereknek minden esetben olvasáshoz, közeledéshez szemüveget kell viselni, hogy ne fájdjön meg a feje, ne szédüljön, esetleg hamar elfárad az olvasással.

A fénytörési hibák között leggyakrabban a távollátás/hypermetrop/ fordul elő. A gyerekek nagy többsége kisebb vagy nagyobb mértékben hypermetropnak születik.

Ezért szükséges a gyerekek szűrése már egy éves korban továbbá 3 éves majd 6 éves korban is, ha látószólag panaszmentes a gyermek. Hisz f e j l ő d ő szervezetről van szó, így b á r m i k o r kialakulhat valamilyen rendellenesség a szemben is melyet korai kezeléssel gyógyíthatjuk

A rövidlátók/myopok/ különösen igénylik a szemészeti ellátást, mert praktikusán szemüveg nélkül nem tudnának közlekedni, tájékozódni esetleg önvédelmet gyakorolni szükség esetén. A ter-

mészetben élő vadállatok, rövidlátóként nagyon hamar a ragadozók zsákmányává válnak, különösen a növényevők.

A mai civilizáció szerencséje, hogy e banálisnak tűnő szemhibákat, jó látószó, szemész szakorvos megfelelő vizsgálatok után, minden embernek testére, azaz szemre szabott szemüveget tud javasolni.

Ha tehát jó, kellemes viseletű, kényelmes, minden igényünket, kielégítő szemüveget szeretnénk birtokolni, minden esetben forduljunk a megfelelő látószóhoz, szemész szakorvoshoz, és ne a szerencsét próbáljuk vakon megtalálni kapott szemüvegünk keresztlül. Esetleg a kapott szemüveg kerete felhasználható de ezt is le kell ellenőrizni a látószóval.

Dr.med.Krisztián Géza szemész szakorvos

PÁLYÁZATFIGYELŐ

Támogatás fertőzött (Flavescence doreé), elhanyagolt szőlőtőkék megmentésére, kiirtására

Kiíró intézmény: Szerbia Köztársaság mezőgazdasági minisztériuma

Beadási határidő: 2008. augusztus 20.

Pályázók köre: Pályázhatnak mezőgazdasági kis és közép vállalatok, földműves egyesületek, és bejegyzett gazdálkodók.

Visszanemtérítendő támogatás: 80.000 dinár/ha, szőlőtőkék sűrűsége hektáronként minimum 3000 tő.

Leírás: A szőlősgazdaság néven ismert betegség tüneteit a világ valamennyi szőlőtermelő területén már megfigyelték, nagyobb gondokat azonban térségünkben még nem okozott. Az utóbbi néhány év megfigyelései viszont aggodalomra adnak okot, a betegség szinte minden szőlőfaján elterjedhet.

Támogatás: Hektáronkénti 80.000 dinárral támogatja a mezőgazdasági minisztérium az elhanyagolt vagy szőlősgazdasággal fertőzött részek kitisztítását, kiirtását a föld felett és alatt egyaránt, illetve azokat a szőlőszemeket ahol ezt már 2008-ban elvégezték és a növényvédelmi szakértő által igazolt volt a szőlőszet fertőzöttsége.

Garancia jóváhagyás hosszú lejáratú hitelek biztosításához

Kiíró intézmény: Vajdaság AT Fejlesztési Alap

Beadási határidő: 2008. szeptember

30.

Pályázók köre: Mezőgazdasági magántermelők, bejegyzett mezőgazdasági gazdálkodók.

Feltételek:

Hitel összege: 500.000 – 10.000.000 dinár

Törlesztési határidő: 5 év

Kamat: 6,80% az évi kamatláb

Garancianyújtás: az elavult mezőgazdasági gépezetek felújítása érdekében, új mezőgazdasági gépezetek beszerzésére irányuló, ügyviteli bankok általi hitelekhez való könnyebb hozzáféréshez előfeltételek megteremtése, bejegyzett mezőgazdasági birtokokat működtető, Vajdaság AT területén tartózkodási hellyel rendelkező természetes személyek számára.

A pályázat szerint garanciát vállalnak:

- kombájnok,
- traktorok és
- kapcsolható mezőgazdasági gépezet vásárlására jóváhagyott hitelekre.

Fotópályázat

Kiíró intézmény: VI. Tarka Fotópályázat, Bonyhád, Magyarország

Beadási határidő: 2008. július 25.

Leírás: Magyarországon, Bonyhád, a Tarka Fesztiválhoz kapcsolódóan hatodik alkalommal rendeznek fotókiállítást, melynek témája a szarvasmarha és annak tenyésztése. A pályázatot szakmai szempontból felügyeli a Magyar tarka Tenyésztők Egyesülete és a Magyar Fotóművészeti Alkotócsoporthok

Országos Szövetsége.

Pályázati és nevezési feltételek: Egy szerző maximum öt alkotást küldhet be. Ezen belül a fekete-fehér és a színes papírképek aránya szabadon eldönthető. A fotók mérete lehetőleg 18x24 cm legyen, esetleg 15x21 cm-es nagyításokat is elfogadnak a szervezők. Nevezési díj, a beküldött alkotások számától függetlenül 500 Ft/fő.

Zsűrizés: 2008. július 28-30. között

Értesítés a zsűri döntéséről: 2008. augusztus 1.-ig

A kiállítás megnyitása: 2008. augusztus 9-én

A kiállítás megtekinthető: Bonyhád, a művelődési központban (Széchenyi tér 2.), augusztus 8-tól 29-ig.

A képek visszaküldésének időpontja: 2008. szeptemberében.

További információért keresse fel irodánkat!

Minden munkanapon 07, 30-14,30 között, várjuk az érdeklődőket, földműveseinket és gazdálkodóinkat.

A Prowag csapata
Pályázatfigyelés, Tanácsadás,
Pályázatírás, Üzleti tervek készítése
telefon: 024/731-424
e-mail: prowag@gmail.com

A Prowag Fejlesztési Alap támogatásban részesült a magyarországi Szőlőföld Alap Iroda idén márciusban megjelent Pályázatán, mellyel az Alapítvány hozzájárult a Fecske nyomdaköltségeinek biztosításához.

Köszönjük!

Razvojni fond

PROWAG

Fejlesztési Alap

Mali Idoš - Kishegyes

LÉLEK SZÁRNYÁN

HELYES ÉS HELYTELEN ÚT

„Vala pedig egy gazdag ember és öltözik vala bíborba és patyolatba, mindennap dúsan vígadozván: És vala egy Lázár nevű koldus, aki az ő kapuja elé volt vetve, fekélyekkel tele.” Lk 16, 19-20

Az utóbbi időben különösen felkelte az érdeklődésem Jézus példázatai közül, a gazdagról és Lázárról szóló példázat. Egy különleges példázatról van szó, amelynek üzenetei különösen is vonatkoznak a mai emberre, ebből szeretnék néhányat megosztani olvasóinkkal. Ahhoz, hogy jobban megértsük a példázat üzenetét szükséges elolvasni a megjelölt bibliai rész teljes szövegét. (Lk 16, 19-31)

Amikor az ember a pénz után fut, amikor teljes figyelmével a látható kincsekre koncentrál, amikor önző módon a birtoklás bűvöletében él, újabbnál újabb célokat szeretne elérni – közben jóvátehetetlenül elmulaszt soha vissza nem térő alkalmakat. Így mulasztja el meghallani Jézus szavát is, mert másra figyel. Ezer és ezer dolga van. Reggeltől estig nincs megállása. Ügyeskednie kell, hogy előbbre jusson és védekeznie kell, nehogy mások megelőzzék. De még ha hallgatna is Jézusra, akkor sem értené, mert egész élete más hullámhosszra van beállítva.

Pedig Jézus szava az életet hozza. Ő nem a törvény erejével sújt le ránk; nem jó tanácsokat osztogat; nem szép érzésekkel andalít. Az életet hozza, mert szavában Isten szeretete ölel magához, mert szavára megnyílik az ég, ahol örök kincsek várnak.

El ne mulasszuk Jézus életet adó szavát. A régi zsoltár is így biztat: „Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket!” Lehet, sőt egészen bizonyos, hogy sokszor visszaautasítottuk már, vagy nem vetjük komolyan. Csak hallgattuk az életet adó szót, anélkül, hogy megragadtuk volna. Most újra itt az alkalom, figyeljünk a hívó szóra. Minket keres, nekünk szól a jól ismert biztatás: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan...”

Amikor az ember a pénz után fut, amikor teljes figyelmével a látható

kincsekre koncentrál, amikor szükségtelen dolgokkal van elfoglalva – menet közben elmulasztja a szeretet alkalmait is. Pedig ezeket az alkalmakat sem kell messze keresni. Karnyújtásnyira vannak tőlünk. Lázár az ajtónk előtt szenved, vagy még közelebb: az otthonunkban. Lázár szeretet-morzsákra éhes. Az a kérdés, hogy mit kap tőlünk? Kioktatást? Megleckéztetést? Szemrehányást? Gúnyos megjegyzéseket? Nagyképű jó tanácsokat? Mellébeszélést? Kegyes szölamokat? Milyen morzsák hullnak le az asztalunkról? Mert valójában az ember csak szeretetre éhes. Mindnyájan a szeretet koldusai vagyunk. Csak a szeretet elégítheti meg az embert. Ne mulasszuk hát el a szeretet alkalmait. Vissza nem térő alkalmak ezek is.

Amikor az ember a pénz után fut, amikor teljes figyelmével a látható kincsekre koncentrál – közben nem csak alkalmakat mulaszt el, hanem elveszíti önmagát is, elveszíti személyiségét, önazonosságát. A példázat arra utal, hogy a gazdagnak nincs neve. Nincs neve, amin meg lehetne szólítani. Nincs neve, ami fel lenne írva a mennyben. Nincs neve, mert egy jelentéktelen emberről van szó.

Korunk egyik közismert pszichológusa „egzisztenciális vákuum” –nak nevezi ezt a „neve-sincs” állapotot. Ez egy olyan állapot, amikor az embernek földi értelemben mindene megvan, semmiben sem lát szükségletet, csak éppen belülről kínozza a rettenetes üresség. Mert pénzen valóban mindent meg lehet vásárolni, de hogy mi az élet értelme, célja, tartalma? – ezekre a kérdésekre a választ nem lehet pénzen megvenni. S ha nincs megbízható válasz, akkor csak improvizálni lehet az életet, másokkal együtt sodródni, vagy egyedül csatangolni. Akkor az ember a minden mindegy rezignáltságával tengődik, féltelmek szorongatják, mint aki nem találja az utat.

A kérdés az, hogy hogyan lehetne az embert ezen az önpusztító úton megállítani. Hiszen ez az út nemcsak végkifejletében, de jelenében is gyötrellemmel jár. Talán úgy, ahogy a példázatban felvetődik, hogy valaki a halottak közül feltámadna és

„Megállj-t” kiabálna az önvészttükbe rohanóknak? Erre a túlvilági üzenetre talán felfigyelnének? Esetleg jobb belátásra jutnának? Hamar rájövünk arra, hogy ez nem lehetséges. A halál véglegesen elnémítja a tanúk valóságát. De vannak élő tanúk is. Olyanok, akik szűkösen élnek, akiknek meg kell gondolniuk minden rendkívüli kiadást, akik nem értek el sikereket, talán sokféle betegség is gyötri testüket, s így szegényen és nyomorultan mégis arról vallanak, ami betölti őket: Isten megtapasztalt szeretetének örömeiről és békességéről. Ők nem ismerik az „egzisztenciális vákuum” gyötrelmeit. Az ilyen tanúnak van neve, így hívják: Lázár. Ez a név pedig azt jelenti: Isten segíts.

Igaz sokszor úgy tűnik, hogy nagyon halk ezeknek a tanúknak a szava. Belevész a világnak hangzavarába. Mégis rájuk kellene figyelniük, akik Jézus szavát adják tovább: nem szolgálhattok két úrnak. Mert az ember vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti. Nem szolgálhattok egyszerre Istennek és a Mammonnak. Ne gyűjtsetek hát magatoknak olyan kincseket, amelyeket a rozsda vagy moly megemész, vagy amelyet a tolvajok kiássák és ellopják. Mert ahol a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is. - Bizony, akik a gazdagságban bíznak, nehezen mennek be a mennyek országába.

Végezetül az a kérdésünk, hogy: hova, merre tovább? A széles úton tülekedve, egymást taposva a látható, de mulandó kincsekért való önpusztító küzdelemben? Igaz, ezen az úton sokan tolonganak. De gondoljuk meg: ez az út gyötrellemmel jár, és veszedelemre vezet. Merre tovább? A másik úton kevesen járnak. Ezek ugyan szegények, de sokakat gazdagítanak, semmijük sincs, mégis minden az övék. Ez a keskeny út, Jézus útja, amely az életre vezet. Ezen induljunk tovább.

Orosz Attila
ref. lelkipásztor

TÉLI UTAZÁS „OTTHONRÓL” HAZA

IV. RÉSZ

Leült, de kezét az asztal lapja fölé tartva, markában a bicskával várt. Fagyos csend lett, végre én szólaltam meg békülékenyen. – Mindenki tegye le a kését, bicskáját, nem akarunk mi senkit, senkinek ártani! Gáspár becsukva a bicskáját (de az asztal fölött a markában tartva) csendesesen szólalt meg: - De Doktor, nem mi vettük elő a kés, azzal fogadtak bennünket! – Jól van, most már értelmesen beszéljünk, de legelőször is gyűjtünk rá! Megpróbáltam barátságos pofával a dóznimat a még mindig a kezében kést tartó felé nyújtani, (magamban a fenébe kívánva!). A széken álló, lámpát tartó is lassan lekecmergett a földre, közben majdnem felbukva, tette a petróleumlámpát az asztalra. Ő volt a részegebb, a karcos hangú: - Melykőjük a Karcsi bácsi fia? Elényűjtottam a dóznimat: - Én volnék. Gyűjtünk már végre rá, „sárlik” a pofám, egész úton nem gyűjtöttem rá! A másik „cimborá” becsukta az ajtót - előtte kikémlelve rajta, láthatta a letakart lovainkat, amik még így is az izzadság ködfelhőjében álltak nyugodtan. Ő is az asztalhoz lépett, de a kés helyett most

már egy üveg pálinkát szorongatott a markában. Szótlanul nyújtotta felém. - Jó kezekben van, mondtam és türelmesen csavartam a cigarettámat. Meghúzta az üveget, felém, nyújtotta és megtörölve az üveg száját, ismét a dóznimat nyújtottam: - Próbálja, ez igazi telecskai szűzdohány! Persze, ha elbírná a tüdeje, mondtam csalafinta mosollyal. Elfogadta, leült, csavarta a cigarettát én meg belekóstoltam a cefreszagot terjesztő üvegbe: - Na ez se látott finánszot, akár csak a mi telecskai dohányunk! Tovább nyújtottam Gáspár felé az üveget, az meg elhárítva, a fiára szólt. - Na, máma te is meghúzhatod! Nándi szófogadóan kortyolgatott az üvegből, de majd megfulladt a rátörő köhögéstől, úgy nyújtotta apja felé az üveget. Csendben mosolyogtunk a legényen, nem szokta még az ilyen cefrepálinkát! Méregettük egymást a „háziakkal”. - no, akkor mesélje el valaki igazából, hogy kerültek ide! Amikor láttam, hogy lecsillapodtak a kedélyek, nekifogtam elmesélni, hogyan kerültünk idáig. Hogyan indultunk el Telecskától külön utakon, én még reggel Zomborba, a

feleségem a délutáni vonattal, Kerényen kellett volna találkozunk és együtt folytatnunk az utunkat Szikicsre, az Apámhoz. Elmondtam, hogyan „maradtam le” a vonatról és indultunk a vonat után Cservenkára, és mivel ott sem sikerült találkoznom a családommal, elindultunk torony iránt Kishegyesre. Gáspár a „pilótánk” ismertnek vélte az utat (egyszer valamikor járt erre, de nem hófúvásban, sötétben, kiscsikóval az anyja mellett. Azt is elmondtam, hogy én már több kilométert gyalogoltam a lovak előtt, attól való félelmünkben, hogy netán valamilyen elhagyott, befedetlen kútba essenek a lovaink, mint ahogy ez nemrég megtörtént a telecskai határban. Mondtam, hogy az ő tanyájukról kiszűrődő fény vezetett bennünket ide a szállásra és most már mivel „kifűjtük” magunkat, mennénk tovább hazafelé, csak arra kérem őket, mutassák meg az utat, merre menjünk, hogy eljussunk Kishegyesre. „Házigazdáink” majdnem tátott szájjal hallgatták a mesébe illő eddigi utazásunkat, de még egyszer megkérdeztek, valóban én vagyok a Károly bácsi fia? Részletesen leírtam az Apámat, meg hogy ki dolgozik a vilanytelepen Hegyesről (Gergő), meg ki az „ínkasszás” (pénzbeszedő) Hegyesen. Erre aztán kitört a nevetés, mert a fiatalabb „vendéglátónk” elmondta, hogy az „ínkasszás” (József) házában, levő kiskocsmában ő a pincér és nála többször megfordult az Apám (ő is szerette a jó bort). A nagy kacagás közben felállt, lekezeltünk, szent lett a béke.

Folyt.köv.
Molnár Károly

MÉHÉSZ ROVAT

"MÉHECSKE - ZZZZ"

RECEPTEK

MÉZES-FŰSZERES
SALÁTA

Hozzávalók: salátalevelek, kömény-mag, gyömbér, bors, 2 evőkanál méz, ecet, 1 evőkanál tejföl.

A salátaleveleket mossuk meg. A borsot daráljuk meg, és tegyük közepes méretű kistálba. A salátalevelekhez megfelelően öntsünk a borshoz ecetet. Ezt hagyjuk állni. A mézet kavargassuk meg, hogy minél lágyabb legyen. Az ecetes borshoz rakjunk gyömbért és köménymagot. A mézhez adjuk hozzá a tejfölt. Ezután egybeönthetjük egy tálba az egészet, és kavarjuk össze óvatosan.

ŐSZIBARACKOS-
MOGYORÓS SALÁTA

Hozzávalók (6 személyre): 6 csésze vegyes zöldsaláta, 2 csésze kockára vágott főtt csirkemell, 2 csésze szeletekre vágott őszibarack, 1 zellerszár felszeletelve, 2 nagyobb zöldhagyma felkarikázva, 1 csésze málnaecet, 1 csésze (mézben) pirított földimogyoró.

Egy nagy tálban keverjük össze a hozzávalókat a mogyoró kivételével; azt csak tálaláskor szórjuk a saláta tetejére.

MAZSOLÁS ÁLOM

Hozzávalók:

- 8 narancs
- 6 evőkanál méz
- 40 dkg túró
- 4-4 gombóc dió- és vanília ízű fagylalt
- 2 evőkanál mazsola

Elkészítés: A mézet elkeverjük 3 evőkanál narancslével, a többit a túróhoz adjuk. Alaposan összedolgozzuk, és szétosztjuk négy lapos kistányérra. A narancsos mézet a túróra csepegtetjük, rászórjuk a mazsolát, szétosztjuk a narancsgerezdeket, és ráültetjük a fagylaltot.

ANANÁSZOS
RÉPASALÁTA

Hozzávalók: 1 nagy sárgarépa, 4 karika ananász, 1 dl 100%-os narancslé, 5 evőkanál akácméz, só.

A répát nagy lyukú reszelőn reszeld le, majd az ananászt vágd kis darabokra. Tedd keverőtálba, add hozzá a narancslévet, a mézet és egy csipet sót. Keverd össze, és a hűtőszekrényben 1-2 órát pihentesd, hogy összeérjenek az ízek. Szárnyasok mellé, de önmagában tálalva is nagyszerű és egészséges.

GYÖMÖLCSÖS
MÁRTÁS HÚS
MELLÉ

Hozzávalók: 1 alma, 1 grépfrút, 3 evőkanál ribizliíz, 3 dkg dió, 2 kávéskanál reszelt torma, 2 kávéskanál méz, 1 kávéskanál mustár, citromlé, só, bors, 1 dkg vaj.

A gyümölcsöket kockára vágjuk, és megpároljuk a vajban.

Hozzákeverjük a ribizliízt a grombára vágott diót és a többi hozzávalót. Hidegen tálaljuk.

BALATON SZELET

Hozzávalók: 2 tojás, 5 dkg margarin, 10 dkg cukor, 2 evőkanál mézzel gőzön 15 percig keverjük. A gőzről levéve adunk hozzá 45 dkg lisztet, 1 kávéskanál szóda-bikarbónát, tejföllel összegyúrjuk, 3 lapot sütünk belőle.

Krém: 20 dkg margarint, 10 dkg cukorral habosra keverünk. 2 féle pudingot főzünk (vanília, puncs) 3 dl tejjel. A margarint és a kétféle pudingot egyenként összekeverjük és megtöltjük a lapokat. Máz: 3 tojás sárgáját 25 dkg porcukorral és 1/2 citrom levéllel kikeverjük, meggy aromával színesítjük.

MÉZES SÜLT ALMA

Hozzávalók: alma; méz; dióbél; mazsola; rum; citromlé.

A mazsolát áztasd be rumba, a diót pedig vágd apró darabokra. Az almát a magháza felett vágd ketté, s a magházát vágd ki. Az üreget locsold be kevés citromlével, majd tegyél bele dióval elkevert (lecsurgatott) mazsolát, arra kanalazz egy kis mézet, végül illeszd össze az almák két felét. Tedd forró sütőbe, s addig süsd, amíg egy kicsit nem veszít a tartásából.

„Használja a mézet, mint táplálékot, hogy később ne keresse, mint orvosságot”

Török & Roby

KERTI TÖRPE

SZOBAFENYŐ (Araucaria heterophylla)

Ez a déli féltekén (Óceánia, Norfolk szigetek, Kelet-Ausztrália) elterjedt trópusi örökzöld a triász korban jelent meg a dinoszauruszok világában. A nemzetség az aracuni indiánok után kapta a nevét, a heterophylla többféle levelűsége utal.

Mindenki ismeri és kedveli, de tartása nem a legkönnyebb. Közkedvelt dísz otthonunkban. Ha nem elégítjük ki igényeit, levelei hamar sárgulni kezdenek és fokozatosan lepotyognak. Szereti a hűvös, jól megvilágított helyet, egyenletes növekedés mellett a 1.5 méter magasságot is eléri.

Természetes élőhelyén, akár 50-60 méterre is megnő.

Sajnos neve ellenére szobában elég nehezen nevelhető. A legnagyobb gondot a tűlevelek hullása és az alsó levelek elvesztése okozza. Ez a túlzott napsütéstől vagy a mélyárnyéktól, a száraz levegőtől vagy a föld kiszáradása miatt történhet. Világos vagy félárnyékos helyen érzi jól magát, óvjuk a közvetlen napsütéstől. Árnyékos helyen, sötétben leveleit fokozatosan elhullajtja. Átlagos meleget kedvel, télen tartuk hűvös helyen kb.10°C-on. Tavasztól-őszig öntözzük rendszeresen, télen ritkábban. Figyeljük, hogy a talaja jó vízáteresztő legyen, mert felesleges víz esetén a fenyőtűi sárgulni kezdenek. Savanyú, tőzeges földbe ültessük. Ha fűtött szobában tartjuk, permetezzük a leveleket. Időnként levegőztessük. Nyári záporok alkalmával nyugodtan kitehetjük a teraszra, meghálálja az esőfűdőt. Kártevői általában nincsenek. Ha túl nagyra nőtt a növényünk a nyár folyamán megpróbálhatjuk 15-20 cm hosszú félfás hajtáscsúcsait levágva

szaporítani. Mindenképp használjunk gyökereztető hormont, fóliatakarást, hogy egyenletesen meleg és párás környezetet biztosíthassunk a dugvány számára. A gyökerezés több hónapot vehet igénybe. Igen lassan növekszik, a nálunk ismert 1.5 m magasságot 10 év alatt éri el. Alakja akkor marad szimmetrikus, ha sok fényt kap és hetenként forgatjuk. Hetente egyszer tápoldatos vizet adjunk, hamvas, dús, üde zöld, erős növényt kapunk. A fiatal növényeket 2 évente egyszer elég átültetni, az idősebb növényeken csak felszíni talajcserét végezzünk. Az elbarnult hajtáscsúcsokat és szárazakat csípjük le, ezeken a helyeken új hajtás már nem képződik. Nem szereti ha hozzáérnek, ezért gyerekek, házi kedvencek közelébe ne tartsuk.

Z. Tatjana

X IRODALOM KULTÚRA SZÍNHÁZ A DOMBOS FEST PROGRAMJA

Július 3.csütörtök:

19.00 – Kemencés finomságok – A legeredetibb receptek alapján készült sütemények, kalácsok és lángos! Az egész fesztivál alatt a Női Fórum tagjai biztosítják az ingyenc falatokat...

19.30 – Barcsik Géza képzőművész kiállítása a Kemencekápolnában.

20.00 – Hivatalos megnyitó, a fesztivált megnyitja Palya Bea – Dresch Mihály duó

20.20 – Fényfestészet a löszfalon
Az idei fesztivál fő attrakciója! A fényfestészet Európában már befürtött és elfogadott művészeti ág lett, Vajdaságban és Szerbiában először a dombosi löszfalon lesz látható! Lényege: épületeket, tereket,

helyeket alakítanak át a képzőművészet és a modern technika segítségével.

20.30 – Romengi Zor (Budapest)

A Romano Drom tagjai egy autentikus roma-folk programmal rukkolnak elő.

22.00 – Boban & Marko Markovics

Orkestar / sztárvendég Palya Bea

23.15 - Tábornút

23.45 – Janika Balázs öröksége:

Marijacci – tamburások Újvidékről
A vajdasági tambura kiemelkedő egyénisége Janika Balázs volt. Ő már nincs az élők sorában, de a zenei szellemiség, a vajdasági hangulat a tamburás zenében tovább él. E stílus méltó követői mutatkoznak be Újvidékről!

Július 4.péntek:

18.30 - Kemencés finomságok

19.00 – Juhász zenekar gyerekkoncertje

20.00 - Fényfestészet a löszfalon

20.00 – Prímástalálkozó

Lakatos Róbert és a RÉV (Révkomárom - Szlovákia) és a Juhász zenekar (Szabadka)

A Felvidék és a Délvidék legjobb népzenei, prímásai mutatják be virtuozitásukat, technikájukat.

22.30 – Agostones térzene (Budapest – H)

Ágoston Béla saxofonos vezetésével alakult az Agostones, nem kevesebbet célultúzve, mint a magyar népzenei örökség továbbéltetése, hangulatos, néha-néha sámánisztikus feldolgozásokkal is.

23.00 – Táború

23.59 – Boris Kovacs & Crossing Worlds

Disappearing World

Boris Kovacs Újvidéken élő saxofonos, multimédiális művész. World after history, Last Balkan Tango című műsoraival végigutazta Európa nagy fesztiváljait, színháztermeit. Legújabb koncertműsora is egy zenei kísérlet, multimédiális eszközök kíséretében, az eltűnő világban bemutatására, melyben Ágoston Béla és Dresch Mihály magyarországi saxofonosok is helyet kapnak!

Július 5.szombat:

19.30 – Kemencés finomságok

20.30 – Fényfestészet a löszfalon

20.30 – Dresch Mihály: gyimesi népzene, kísér: Révész Róbert gardonon

Dresch Mihály a magyar jazz élet kiemelkedő egyénisége, aki a magyar népzene és az improvizáció határán lavíroz.

21.00 – Korai Öröm (Budapest – H)

23.00 – Táború

23.00 – Sarajevo Drum Orchestra (Sarajevo – BiH)

Szarajevóban nem múlik el nélkülük zenei esemény, fesztivál. 1997-ben hozták létre a 6 tagú ütős együttest, mely a ritmusokra építve, akár Rióig, akár Afrikáig röpteti a hallgatóságot.

24.00 – DJ Rromano Suno (Belgrád) A Balkán roma slágerei eredeti és átdolgozott verziókban –és így is minden variáció táncolható lesz!

Július 6.vasárnap:

20.00 – Kemencés finomságok

20.30 – Fényfestészet a löszfalon

21.00 – Monyo Projekt (Ro-H – Ser) Rock zene, erdélyi, magyarországi és vajdasági fiatalok közreműködésében. Igazi magyar multikulti.

22.30 – Langeléta garabonciás gólyalás produkciója (Kecskemét)

23.00 – Táború

23.30 – Goulasch Exotica (Budapest) A zenekar 2007 februárjában alakult, és rögtön egy hetente jelentkező rezi-

denciával állt elő az egyik legnépszerűbb budapesti klubban, a West Balkanban. A dj-k egy vidám, jól táncolható, zeneileg eklektikus alapot hoztak, ezt az alapot pedig a zenészek az élőzene értékeivel egészítették ki, tették még változatosabbá. Itt hétről-hétre a hazai, és külföldi világzenei élet jeles képviselőivel léptek fel (Szilvási Gipsy Folk Band, Little Cow, Besh O Drom, Parno Graszt, Mau Mau, Caspian Hat Dance, stb). A Goulasch Exotica fennállásának egy éve alatt a balkán, nu roma, etno színtér fontos képviselőivel került közeli, baráti viszonyba.

03.00 – Fényfestészet game over

Július 11.péntek:

18.00 – Emlékmű koszorúzás

21.00 – Sambass

22.00 – Besh o Drom

24.00 – Sambass party

Július 12. szombat:

10.00 – Paintball

16.00 – Kerékpártúra – Dombos legnagyobb hegyei

18.00 – Irodalom

21.00 – Mirnics Gyula szerzői estje

Július 13. vasárnap:

9.00 – Dombos gyorslépéses sakktorna

17.00 – Focipálya

Dombos Fest válogatottja kihívja egy-egy meccsre a következő csapatokat:

- Magyar koalíció helyi politikusait

- Egység ificsapatát

- Kishegyesi vállalkozók válogatottját

- Vajdasági írók válogatottját

Július 14-17.

Dombos Green Projekt: INNA Szalma benzinkút – @Edeti & Campus által építendő ökokút a Hegyalja utcában...ahol lesz mit enni, inni..

Július 18-19-20.

Campus – Építészet az Alföldön – XII.találkozó

Július 25. péntek:

17.00 – Bográcsfőző verseny

20.00 – esti mese Berecz Andrással

20.30 – Tanyaszínház idei előadása: Joseph Stein – Hegedűs a háztetőn

22.00 – esti énekóra Berecz Andrással

Július 26. szombat:

20.00 – Kemencés finomságok

21.00 – L'art pour l'art társulat

Az első hétvégén 150 dinár lesz a belépőjegy, belépőjegy mind a négy napra: 450 dinár!!! Jegyrendelés: 064 2526931

Zentai Nyári Játékok

Nagyszínpad: szerda: 30y, Bikini, Depresszió; csütörtök: Hobo Blues Band, United, Junkies; péntek: Sugarloaf, Karthago, Nevergreen; szombat: Heaven Street Seven, Kispál és a Borz, Cozombolis, Ektomorf.

Kisszínpad: kedd: The Dolos, Road, Ossian, Downstroy; szerda: Mortero, Insane, Cadaveres, In Her Embrace, Subscribe, Stopyt; Csütörtök: B-Terv, Problems, Watch My Dying, Velvet Stab, One-Ted, Tirpunk; péntek: ReChords, Leave It Behind, My Small Community, Hétköznapi CSAlódások, Clash City Rebels, Kötelező Közhelyek; szombat: Kids of Cracatau, Yellow Spots, Auróra, Ska-Pécs, Narco Polo, Helldorado. Wunderbaum: szerda: Iliads (RU), Pupilla Project (HU), Kalumet (HU), Shanti Monkey (HU), Dr. Zoidberg (HU); csütörtök: Floydicide (UK), cOp (HU), Garpo (HU), Globe (HU), Natural (HU); péntek: Andre Chrom (DE), FB Julian (UK), Faktor X (SRB), Benson Madame (HU), Tom Select (HU), Total Carlos (HU); szombat: Lee Van Dowski (CH), Charlie Tear (UK), Naga (HU), Beta (HU), John Pingvin (SRB).

Ami a többi helyszínt illeti idén is lesz Dance Arena, Népzenei Sátor, Rádió Sátor, Mozi, Meghallgat-lak, Kreatív Műhely és Kirakodó Vásár, Szabadegyetem, Középkori falu, Civil falu, Örült város, Kultúra-a rutluk, Forest Chill Café, Kölyök-tanya, Társ-suli, Még élünk!!! és MADS sátor. Pontos programot még nem tudunk. Élőben hallhatjuk Utasi Árpit mesélni, nézhetjük a tűzszonglőrök bemutatóját, Hobo József Attila estjét, de lesz Őseink zenéje is. Szóval mindenki megtalálhatja magának a neki tetsző programokat a 4 nap alatt, garantáltan nem fog unatkozni. Jó szórakozást és kellemes nyári pihenést!

Borka

ZENEI ROVAT

LOKOMOTIV GT

Az LGT még két zenés darabot készített a Vígszínházban, és a hetvenes-nyolcvanas évek filmjeiben is sokszor megjelent zenéjük. Sándor Pál rendezte tv-show-ik máig nem fakuló képi világa szenzációt jelentett a magyar popzenei videók között.

1973-ban együtt dolgoztak Jimmy Millerrel, a Rolling Stones producerével, Londonban és Los Angelesben készítettek egy-egy nagylemezt. 1974 nyarán végigkoncertezték az USA-t, többek között hatalmas fesztiválokon léptek fel, világsztárok társaságában. Az ígéretes kezdetek után a nemzetközi karrier mégis elmaradt – a magyar hivatalnokok talán kicsinyes, talán

épphogy politikailag jól megfontolt akadémikusodása következtében.

A kudarc belülről felőrölte a zenekart, 1977-ben majdnem feloszlottak, ám egy utolsó tagcsere után mégis talpra álltak. Ekkortól új minőség jelent meg az LGT munkáiban – részben annak köszönhetően, hogy Szevanovity Dusán lett a zenekar szövegírója. Amúgy is sokszínű lemezeiken egyre gyakrabban kapott helyet a „rockszon” világa. Munkáik érzelmekkel telített zenei világa és gondolatgazdag szövegeik magasan kiemelik az LGT-t a rock műfajából. 1980-ban készítették el Loksi című dupla albumukat, amelynek művészi

ereje előtt az akkori hanglemezyári cenzúra is meghajolt: csonkítatlanul jelenhettek meg rajta olyan dalok, amelyek amúgy sokkal inkább a „tiltott”, mint a „tűrt” kultúrpolitikai kategóriába illettek.

Az LGT rengeteget koncertezett a korabeli szocialista országokban is, a Szovjetuniótól az NDK-n át Kubáig; Lengyelországban pedig talán még népszerűbbek voltak, mint itthon.

1982-ben újabb lehetőség kínálkozott a nemzetközi sikerre: az angol EMI világcéggel kötött szerződés két angol nyelvű lemezt eredményezett, az átütő siker azonban ezúttal is elmaradt – talán mert az LGT csak Magyarországon az, ami; Angliában

„csupán” egy nagyon jó rockzenekar lehetett.

1986-tól a monopol-helyzetben lévő Hanglemezyárral való rossz viszony és a magyar populáris kultúrában egyre jobban eluralkodó „igénytelenségdömping” folytán az LGT zenekarként szüneteltette működését, bár tagjai ezután is együtt dolgoztak számos LGT-produkcióban.

1992 májusában a Nyugati Pályaudvaron tartott négy koncerten búcsúztak el közönségüktől – akkor úgy tűnt, örökre. Öt évvel később azonban a zenekar negyedszázados történetét feldolgozó Volt 1x1 zenekar című film munkálatai közben annyira boldoggá tette őket a közös munka, az együttzenélés, hogy feladva korábbi elhatározásukat, újabb nagylemezt készítettek. A 424 – Mozdonyopera sikere is mutatja az LGT nemzedékeken átívelő népszerűségét. 1999-es, 200 ezer néző előtt tartott Kapcsolat napi koncertjükön a fiatalok mellett meglelt negyvenesek és egészen kis gyerekek is együtt élvezték zenéjüket. Ugyanilyen, családias hangulatú örömnappal volt a 2002. június 1-jei, egész napos LGT-fesztivál is, amelynek csúcspontjaként a zenekar az egész életművet összefoglaló koncertet adott. Ekkor jelent meg ez idáig utolsó lemezük: A fiúk a kocsmába mentek – a zenekar egyik legjobb albuma.

2007 nyarán újabb nagy eseményre készülnek: augusztus 7-én, a Sziget nyitónapján fognak fellépni, várhatóan ezúttal is többrészes programmal, az esti nagy koncertre pedig legalább annyi nézőt várnak, mint öt évvel ezelőtt.

A LGT művei nem elvont, de a minőségből sosem engedő rockzenei alkotások. Nincs arra mérce, belegondolni is nehéz, mennyi boldogságot okoztak dalaikkal, lemezeikkel, koncertjeikkel sok-sok embernek. A Locomotiv GT több mint egy zenekar: karizmatikus jelenségei ők a magyar kulturális életnek.

Kaszás Éva
zenepedagógus

FECSKETOLL

INTELEM

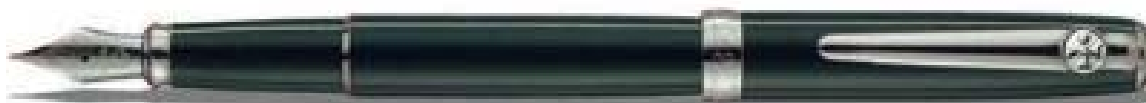
Ne csúfold ki az embereket!
 Oly rossz látni arcodon a csúf vigyort,
 melytől a keserűség torzultan felnevet.
 Ne csúfold ki az embereket!
 Bájos kis arcocskád elveszti
 a lelked fényét tükröző szemeket.
 Ne csúfold ki az embereket!
 Orrod kecses ívelése,
 boszorkány orrá mered.
 Ne csúfold ki az embereket!
 Hangod mint a kígyó sziszegése,
 kilöveli a mérgedet.
 Ne csúfold ki az embereket!
 Tekints magadba!
 Nagy betűkkel fel van írva
 és szíved visszhangozza az intelmet,
 ne csúfold ki az embereket!

Bácsi (Vajda) Sára

A KOFFER TITKA

Elmentél.
 Csak fogtad a koffert és vissza se néztél.
 Nem láhattad huncut mosolyomat.
 Lépkedtél könnyedén,
 örültél.
 Végre egyedül vagy.
 A pufók, kitömött koffert lóbáltad.
 Könnyű volt kezekben a dagadt csomag,
 könnyűnek érezted magad.
 A szabadságtól kábultan,
 tiszta ruhát keresve nyitottad
 s ahogy ujjaid matattak,
 rájöttél, hogy nem vagy szabad,
 a holmik engem bűjtattak.

Bácsi (Vajda) Sára

ANYAKÖNYVI HÍREK

Aćimović Jovan június 6, 73 évében

Id. Szilágyi Józsefné szül. Dorogi Lília június 8, 86 évében

Jagić Stana június 13, 61 évében

Horvát Erzsébet június 20, 76 évében

Pjošta Jovanka rođ. Ivanović június 24, 69 évében

Kovács Natália szül. Zsidai június 25, 38 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a Tiho temetkezési vállalatától kaptuk.

MEGGYNAPOK 2008

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet - és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063. E-mail: feketicesfecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketices.com
Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak; Bácsi (Vajda) Sára, Bojtos Irén, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Dr.med. Krisztián Géza, Eőry Molnár Etelka, Fekete Tímea, Kaszás Éva, Lódi Andrea, Molnár Károly, Molnár Zita, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Pusztai János, Sárándi István, Szukola Béla, Takács Dénes, Török Zoltán, Tóth János, Zečević Tatjana.
Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2008. július.